

Bréf o.fl. vegna Þórðar Sveinssonar

Bjarni Benediktsson – Bréf o.fl. vegna Þórðar Sveinssonar

Tekið af vef Borgarskjalasafnsins

bjarnibenediktsson.is

Einkaskjalasafn nr. 360
Stjórnmálamaðurinn
Askja 2-6, Örk 7

©Borgarskjalasafn Reykjavíkur

Reykjavík 9. des. 1940

Hári vinnu!

Eg fóðuðu þér og gáðu
þjónum þárin skæti á dög-
um og kveðin aðri öðrum
leitum. Þára að, at þér og
fjöldugdu þánni lit: vel.

Að stóður til fess, at eg
skrifa þér minn en hitaveitum. Þú
veist at sjálfsögum, at: að anna
hefði stóði uppi til rannsins til
at fá afrit frá Glampmannahöfn.
Menning voru lengi mejög vangdir
en, at þær mættu takaest, en
svo hefði ekki orðið en. Þá vild-
ið, at fjarðverjan hafi aldrei
samþykst, at afrit wort sent, eftir
at Englaendin ger hentóðan Ís-
land, og en eg fari ekki íbja-
tríum að, at samþykkti þeim
fáist. Stjórnun vildi heið fari, sem
met miðst hafa hafi at gera,
-st ófáin fóh. og sveinn Björnsson,
haf, fó aldrei viljast gefa upp
alla voru, og við situm daga
en verit mett vitsagertum um fætu
sem mið en sagt, at enkrí seudi-
herrum hafi trúi að fari en

h

fyrir eum engjan vegarinn hóður
fyrir fót skotit, at eftir fáist
frá Haukmannahöfði, en fót
vildum vit lang-lest. M-a-vagna
pers, at vit er burt, at vit berum
áhettunar af ekvisum, sem við higgjum
i Haukmannala. og mændi verða
ill-notheft, ef sunningum vit
Hörgaard & Schulte voru vift.
Síma lagaleggs lítið miðins ennum
vit at leita prof. Hofði hóðum
áhug. Téku henni miðlit vanda-
samt enn um veru þaust kominn
meit reyssonum sitt.

Englaundingar hafa sitt
sitt í um, at vit gefum þeim
bost á at séja óbun eftir.
Meðan hein, og einhvern verk-
frettingar óbun, hafa holt mygg-
litt trú i, at Englaundingar
getu alhent eftir og fó e.t.v.
verið bræddast í vit fót af öllu,
at Eng. hofutu alhendingar en
getu svo óbni sat-tit vit hana.
Vér fó miðlin veru farið
en heima sat-t. Þá intuðu
íbúr ver samb wo samit, at
mæt myggst fóttí at fá við fyrir
þorit, hvers bætan varu megn-
vegin : fersum ekvisum. M-a-
vagna pers, at ef staðveigt varir,
at þei getu óbni bost-t,

Láket: tva at bjóta ut
: Englaundi

þá yrðu fari físsari à at greifa
fyrir öðrum leitum. En aukin
bansíðum og Mr. Hammis kvæður
vera miðgildið um dregun: at Bretan
get: bæt: t: fætta. Nýfurstatorn
vart fari sin, at fyrir milli-
jörgu austur sendilegurs. ~~at~~
at Þórunn er at vegna at fá
einkenna fræggingar hja austur
stjórninni fyrir, at alt erit
fæst, ef Þórunn Englaundingar á
annet bort bjóta : fæt.
Hittast athr.: fylgiskjalinn
"he marks" osフル. vit fæt, og
at öðru leyt: eru fessi
austur skilmálar all-bort in.
Ef at fari viti: yrt: miðt at
fá erit frá ~~Massassachëts~~
Englaundi yrtan Þórunn Englaundingar
gjall: valaust at finansiera
fæt af innanum sinni þær
og þærinn fá at myöta at-
stötun banka og ríki stjórnun
hér.

fari sín, at : fessur
er allmögildið sviss atit:
Köppmannahofn til vannum
ekki lokið. Ekki heit at gera
upp með ein, hven beri
hóllum af ~~þess~~ af köppi. Er
verður óvigt ita felur:
verði. Allt en : óviss með
~~Englaundi~~

At eru vökva miði fyrir
óhun manumt tímabart at
hefja tilraunni : Ameríku af
fullu fyrri, fó at semin ekki
á um þat. En um getta viðum
vit m.a. nýta finna ráða og
sundum þei þei nið specifikation
og almennum útbottsskilmála. Þei
erum hinum sömu og gagnvart
Englandi venna vit gnum. Vat
fyrir finni milljónum ; stó
þreskrætstjórnvalda fyrir. Spá
gnum vit vat fyrir, at ekki
fjálfar, - næði ástata til - at hitt
est aftur frílibri tveggjum :
Ameríku og ^{um} Englandi er sett
: "Remarks", sem ey sundi þær
fó ofit af til glegra sín-
lits og athugasum.

Um finna círúningar :
Ameríku stöndum vit miklu
at viki ar gegn Bretann. Höfum
vit m.a. talið, at vit meðum
fyrir ó eins geta fengit þurðum
þverft : dollara til greitshra fyrir
at ljóst væri, at ~~ekki~~ spít fengist
ekki frá Englandi. En athugasum-
vert er, hvort hér með einhverj-
um hefti fyrri at fátt : fersn
skýri : Ameríku, og sundi
þær höfut verkefni fitt einnig lega
verða at athugas fát. Spurningar,

5.

hvert, þri aður þeir : stað
hefjت vannsölen à því. Verk-
fotningar telja hins vegar,
at eigi manni vanta vandræst-
i at fá gjálf spít, af þat verður
greitt ut : hinn. Vafatritið :
þri ðui sì einungis vart og
greitshuskilmála.

Eðhar ókær en at síma
til þín, af vit vilgum líta lísta
ut. Én og vil skýrt taka fram,
at eg vil líta ráta þínum gjálf-
um, hvert þri e.t.v. telen
tunabart at lísta ut strax,
þótt allar personar clausundin
síu : málinum, og bíf eg
fing at síma mei um þat.

Allan bostnati af þessum, m.a.
því er frot-lega at stóð o.f.b.,
num horum at gjálfögum
borða, at seo mikill besti,
sem þri aðum ekki sett henn
à mikil.

Eg skil, at þér fagur
óll fersi mikilvum nökkrum
losavaleg, en mikil er alt :
eos mikilli óviss, at ekki
er heft at vera alveg öruggur
um meira ákvæðna leit. Þins-
vegar veit eg, at þri manni
allan vanda ókær vilja leyfa
og vit getum þri telet vit þig
um mikil alveg eins og þat higgur

b.

fyrir. Þit er fyrir mið at
fyrir gefa fettu manu og gerða
þat: miðinu, sem fyrir teknar
heppilegast.

Eg veit, at fyrir heppir
annarsstaðan frá minn frá
breytingar, sem hefur á orðinu
og horfum ~~skráð~~ þeim
efnum. Þær eru fyrir ekki út:
frá salma.

og ~~með~~ eins með bestu
fjöldum fyrir minn litnu.

Við eru at loknum endur-
teka óskir minnar um velgengni
til bandar fyrir og ljólskynðar
fimmi. Ísko gletlaugra jöld, ~~skráð~~
~~skráð~~ síðan tyllidegg.

Með bestu hvetjum
fimur einlegum viðum

Reykjavík, 9. desember 1940.

Kari vinur.

Eg þakka þér og ykkur hjónunum fyrir skeyti á dögunum og kveðjur eftir öðrum leiðum. Vona og, að þér og fjölskyldu binni líði vel.

Ástæðan til þess, að eg skrifa þér nú er hitaveitan. Þú veist að sjálfsögðu, að í alt sumar hafa staðið yfir tilraunir til að fá efni frá Kaupmannahöfn. Menn voru lengi mjög vongóðir um, að þær mættu takast, en svo hefir ekki orðið enn. Mér virðist, að þjóðverjar hafi aldrei samþykt, að efnið yrði sent, eftir að Englendingar hertóku Ísland, og er ég því ekki ýkjatrúaður á, að samþykti þeirra fáist. Stjórnarvöld hér þau, sem með málid hafa haft að gera, Stefán Jóh. og Sveinn Björnsson, hafa þó aldrei viljað gefa upp alla vön, og nú síðustu dagana er verið með ráðagerðir um þetta, sem mér er sagt, að enski sendiherrann hafi trú á. Það er því enn engan veginn loku fyrir það skotið, að efnið fáist frá Kaupmannahöfn, en það viljum við lang helst. M.a. vegna þess, að við er búið, að við beymum áhettuna af efninu, sem nú liggsur í Kaupmannahöfn og mundi verða ill-nothæft, ef samningnum við Höjgaard & Schultz yrði rift. Hina lagalegu hlið málssins erum við að láta próf. Ólaf Lárusson athuga. Telur hann málid vandasamt en mun vera langt kominn með responsum sitt.

Englendingar hafa stíð sótt á um, að við gæfum þeim kost á að selja okkur efnið. Menn hér, og einkum verkfræsingar okkar, hafa haft mjög litla trú á, að Englendingar gætu afhent efnið og þó e.t.v. verið hræddastir við það af öllu, að Engl. lofuðu afhendiðu en gætu svo ekki staðið við hana. Væri þá miklu verr farið en heima setið. Í síðustu viku var samt svo komið, að nauðsynlegt þótti að fá úr því skorið, hvers Bretar veru megnugir í þessum efnum. M.a. vegna þess, að ef staðreynt væri, að þeit gætu ekki boðið, þá yrðu þeir fúsari á að greiða fyrir öðrum leiðum. Æn enski konsúllinn og Mr. Harris kváðu vera mjög eindregnir í, að Bretar geti boðið í þetta. Niðurstaðan varð því sú, að ákveðið var að bjóða út í Englandi fyrir milligöngu enska sendiherrans. Atlunin er að reyna að fá einhverja tryggingu hjá ensku stjórninni fyrir, að alt efnið fáist, ef Englendingar á annað borð bjóða í það. Miðast aths. í fylgiskjalinnu "Remarks" osfrv. við það, og að öðru leyti eru þessir ensku skilmálar all harðir. Ef að því ráði yrði snúið að fá efnið frá Englandi yrðu Íslendingar sjálfir vafalaust að financiera það af inneign sinni þar og þærinn þá að njóta aðstoðar banka og ríkisstjórnar hér.

Þú séð, að í þessu eru allmögur óviss atriði. Kaupmanna-

hafnartilraununum ekki lokið. Ekki búið að gera upp með sér, hver beri hallann af, ef Kauph efni verður ónýtt eða fellur í verði. Alt er í óvissu með England.

Að svo vöxnu málí þykir okkur naumast tímabært að hefja tilraunir í Ameríku af fullu kappi, þó að sumir sáki á um það. En um þetta viljum við m.a. njóta þinna ráða og sendum þér því nú specifikationir og almenna útboðsskilmála. Þeir eru hinir sömu og gagnvart Englandi nema við gerum ráð fyrir þinni milligöngu í stað breskra stjórnarvalda þar. Þá gerum við ráð fyrir, að ekki þýði, -né sé ástæða til - að leitast eftir þvílikri tryggingu í Ameríku og um England er sett í "Remarks", sem ég sendi þér afrit af til gleggra yfirlits og athugunar.

Um finansieringu í Ameríku stöndum við miklu ver að vígi en gegn Bretum. Höfum við m.a. talið, að við mundum því aðeins geta fengið pundum breytt í dollara til greiðslu þar, að ljóst væri, að efnid fengist ekki frá Englandi. En athugunarvert er, hvort lán með einhverjum hætti kynni að fást í þessu skyni í Ameríku, og mundi því höfuðverkefni pitt sennilega verða að athuga það. Spurningar eru hvort þú getur þegar í stað hafið rannsókn á því. Verkfræðingar telja hinsvegar, að eigi muni verða vandkvæði á að fá sjálft efnid, ef það verður greitt út í hönd. Vafaatriði í því efni sé einungis verð og greiðsluskilmálar.

Atlun okkar er að síma til þín, ef við viljum láta bjoða út. En ég vil skýrt taka fram, að ég vil leita ráða þinna sjálfs. Um, hvort þú e.t.v. telur tímabært að bjoða út strax, þótt allar þessar efasemdir séu í málínu, og bið ég þig að síma mér um það. Allan kostnað af þessu, m.a. fyrir sérfræðilega aðstoð o.p.h. mun barinn að sjálfsögðu borga, að svo miklu leyti, sem þú getur ekki sett hann á ríkið.

Ég skil, að þér þyki öll þessi málaleitun nokkuð losaraleg, en málid er alt í svo mikilli óvissu, að ekki er hægt að vera alveg öruggur um neina ákveðna leið. Hinsvegar veit ég, að þú munir allan vanda okkar vilja leysa og við getum því talað við þig um málid alveg eins og það liggur fyrir. Bið ég þig svo að fyrirgefa þetta nauð og gera það í málínu, sem þú telur heppilegast.

Eg veit, að þú heyrir annarsstaðar frá um þá breytingu, sem hér er á orðin, og horfur í þeim efnum. Fer ég því ekki út í þá sálma.

Vil ég svo að lokum endurtaka óskir mínar um velgengni til handa þér og fjölskyldu þinni. Óska gleðilegra jóla og nýárs með bestu þökkum fyrir hin liðnu.

Með bestu kveðjum

þinn einlægur vinur,